

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
47

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-77-X

BRNO 2006

PD 1520/47.2006

PŘEHLED VÝZKUMŮ

Recenzovaný časopis, vydává Archeologický ústav Akademie věd České republiky Brno.
Peer-reviewed journal published by the Institute of Archaeology, Brno.

Předseda redakční rady
Head of editorial board

Pavel Kouřil

Redakční rada
Editorial board

Herwig Friesinger, Václav Furmánek, Janusz K. Kozłowski,
Alexander Ruttkay, Jiří A. Svoboda, Ladislav Veličák

Odpovědný redaktor
Editor in chief

Jaroslav Tejral

Výkonná redakce
Assistant Editors

Dana Gregorová, Balázs Komoróczy, Ladislav Nejman, Rudolf Procházka,
Stanislav Stuchlík, Lubomír Šebela, Petr Škrdla

Adresa redakce
Address

Archeologický ústav AV ČR
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: pv@iabrno.cz
<http://www.iabrno.cz/3cacz.htm>

KNIHOVNA AV ČR

PD 1520

47 (2006)

97220/07

07220/07

Obrázek na obálce
Cover illustration

Pekárna. Kamzík (*Rupicapra rupicapra*). Foto M. Frouz

Vychází jednou ročně/Published yearly

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-77-X

Copyright © 2006 by the Archeologický ústav AV ČR Brno, and by the authors.

Tisk/Print Bekros

Pokyny pro autory na internetové stránce
Instructions to authors on internet pages

<http://www.iabrno.cz/3ca1cz.htm>

9395458

DOBŠICE (okr. Znojmo)

„Léry“. KNP nebo JeK. Sídliště. Záchraný výzkum.

V rámci rekonstrukce kanalizace města Znojma (ISPA) byla v inundačním terénu řeky Dyje na západním okraji Dobšic (odlehčovací nádrž DN2) zachycena významná polykulturní lokalita. Na povrchu mírné vyvýšeniny, tvořené hlinitými písky a spraši, se nacházely sporadické nálezy keramiky a silicitové štípané industrie (např. radiolarit z prostoru Vlárského průsmyku), které můžeme s jistou pravděpodobností datovat do průběhu pozdní doby kamenné (kultura nálevkovitých pohárů nebo jevišovická). Tato etapa osídlení nevytvořila na lokalitě žádnou výraznou kulturní vrstvu a nepodařilo se zachytit ani zahloubené objekty.

Zdeněk Čížmář

Resumé

Dobšice (Bez. Znojmo). „Léry“. Trichterbecher - oder Jevišovicer Kultur. Siedlung. Rettungsgrabung.

HABROVANY (okr. Vyškov)

„Vinohrady“. Eneolit (MMK?). Sídliště. Záchraný výzkum.

V měsících březnu a dubnu 2005 provedlo Muzeum Vyškova záchraný archeologický výzkum na lokalitě Habrovany - „Vinohrady“. Výzkum byl vyvolán stavbou rodinných domků na parcelách č. 2341/17 a 2341/25 (podrobněji viz kap. Doba bronzová). Parcela 2341/25 je situovaná níže po svahu, na mapě ZM 1 : 10 000 (mapovém listu 24-41-19) je její poloha určena bodem 72/18 mm od Z/J s.č. Na této ploše byly zjištěny relikty 19 zahloubených objektů a několik vrstev. V devíti případech šlo o kůlové jamky, dva objekty lze označit jako zásobní jámy a jeden jako zahloubenou část obytného objektu (zemnice). Ostatní patří do široké skupiny sídlištních objektů. Zcela neinterpretován zůstává obj. 13/05, který se zahluboval šikmo do terénu pod obj. 12/05 (je otázka, zda jím byl porušen nebo z něj vycházel) a neobsahoval vůbec žádné

nálezy. Může se jednat např. o loch (podle umístění pod zásobní jámou), případně o přírodní geologický útvar. Na rozdíl od severní parcely v této části svahu převažovalo eneolitické osídlení (patrně kultury s moravskou malovanou keramikou), do eneolitu jsou datovány všechny kůlové jamky a většina vrstev. Pouze dva objekty lze zařadit do období popelnicových polí a jediný objekt (zemnice) patřil době halštatské.

Zuzana Baarová

Resumé

Habrovany (Bez. Vyškov), „Vinohrady“. Äneolithikum (Mährische bemalte Keramik ?). Siedlung. Rettungsgrabung.

HABRŮVKA (okr. Blansko)

Jeskyně Býčí skála. Eneolit. Dokumentace a datování skalních maleb.

Je známo, že stěny hlavního koridoru jeskyně Býčí skála až po Šenkův sifon pokrývají četné nápisy, podpisy a data, převážně z posledních 2–3 století. Několik kreseb se však z rámce těchto grafit vymyká, jmenovitě zoomorfní a geometrické znaky v Jižní odbočce jeskyně, resp. v bezjmenné boční jeskyňce k Jižní odbočce přiléhající. Řešení jejich chronologie klasickým stylistickým rozborem, pro nějž nadto ve střední Evropě chybí komparativní materiál, nemůže přinést spolehlivé výsledky.

V posledním desetiletí se objevila možnost radiometricky datovat i malá kvanta uhlíku, jaká poskytují stopy černého zuhelnatělého dřeva na skalním povrchu (Valladas a kol. 1992). Proto jsme ve spolupráci se správou Chráněné krajinné oblasti Moravský kras (Ivan Balák) přistoupili rovněž k odběru první série vzorků z maleb v Jižní odbočce. Po neúspěšném pokusu o datování v laboratoři v Gif-sur-Yvette (Helene Valladas) jsme nyní získali první konkrétní výsledky díky spolupráci s izotopovou laboratoří Univerzity v Groningenu (Hans van der Plicht).

Obr. 6. Habrůvka - jeskyně Býčí skála. Geometrický vzorec, datovaný do eneolitu.
Habrůvka - Býčí skála Cave. A geometric pattern dated to the Aeneolithic.